

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 88.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789926048/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Klang der er i hendes Stemme. – Du leer, Vilhelm? – Han siger, at hun ikke synger godt, men han kan ikke dømme derom, han har ikke dandsat med hende.

De hører jo, hvorledes han har det, sagde Vilhelm; og Deres Søn udbreder sig vel ogsaa i Lovtaler; thi hvormegen Pris han end sætter paa moralske Samtaler med Fruerne, troer jeg dog ikke, at det er ganske for deres Skyld, han kommer der i Huset.

Ja, sagde Capitainen, han holdt en lang Forelæsning for mig igaar over den uforfalskede Qvindelighed eller hvad Pokker det var; thi han er da bleven saa lærd, at jeg hverken kan forstaae hans Breve eller hans mundtlige Passiar; men saameget fik jeg ud, at han gaaer paa Frierfodder.

Hvad siger Du dertil, Felix?

Felix røg meget roligt sin Cigar.

Jeg siger, at det staaer ham frit for; Emilie elsker ham ikke. Ja, Hr. Capitain, det er rigtignok Deres Søn, jeg taler om; – det gjør mig ondt; thi De er en forbandet flink Mand, som jeg godt kan lide, og som jeg vilde være stolt af, hvis De var min Fader; – men Deres Søn er en Pedant.

Det er ikke morsomt at høre paa, sagde Capitainen og kløede sig bag Øret; men jeg troer det næsten selv. Naa, det er nu hans Fornøielse, lad ham saa skabe sig som han vil; og kan han løbe af med Pige-barnet, vil jeg ikke holde ham for nogen daarlig Karl.

Tag Dig iagt, Felix, sagde Vilhelm, Cancellisten løber af med hende; han forstaaer at føre lærde Taler, og det vil Smaapigerne nuomstunder have.

Og hvad kan han da sige hende? spurgte Felix noget uroligt. O Intet, svarede han sig selv, idet han fattede sig og med et halv lystigt halv sentimentalt Smil vedblev: Intet imod hvad jeg vilde sige hende den første Gang jeg er ene med hende.

Og maae vi ikke høre det?

Det kan ikke fortælles; thi det skal ikke være med Ord, jeg vil tale. Sproget er for dumt til at udtrykke hvad man føler, det kan kun et Kys. O Salighed.

Og han drak et Glas paa denne fortræffelige Beslutning, sikkert til stor Fornøielse for sine to Venner, der drak Skaalen med; thi de lœe saa hjerteligt som man kun leer af en Forelskets lyriske Udbrud.

Nu erindrede Capitainen, at han ikke havde drukket noget Glas